

Shemot 2. Moos. 1: 1 - 6: 1

Tästä Tooran luvusta me näemme, että Mooses on kuin vastakohta Joosefille. Joosef oli syntynyt Pyhässä maassa. Ei hän ollut ainoastaan siinä, että oli juutalainen ja israelilainen vaan siinä, että hän oli rakas poika Jaakobille. Mutta loppupuolella elämäänsä Joosef eli kuin egyptiläinen. Hän jäi elämään Egyptin maassa, kasvoi ja kypsyi ja kuoli siellä. Hän oli niin kuin osa Egyptin maata. Hän oli lihastaan egyptiläinen. Myös hänen vaatetuksensa oli Egyptissä tyypillinen. Mutta Mooseksen elämän tarkoitus oli palaaminen takaisin Pyhään maahan.

Joosefin elämässä me näemme niin kuin israelilaisen laskun Pyhästä maasta Egyptin maahan. Mutta Mooseksen elämä oli aivan toinen: hän lähti Egyptistä Pyhään maahan. Lyhyesti sanoen: Joosef on lasku, mutta Mooses on nousu.

Sinä hetkenä kun Jumala ilmestyi Moosekselle palavan pensaan muodossa, Mooses aloitti Pyhään maahan palaamisen. Mooses alkoi väitellä Jumalan kanssa. Hän väitti, että hänellä ei ollut riittävästi argumentteja. Silloin Jumala käski häntä kutsumaan koolle vanhemmiston.

Jumala lupasi Moosekselle, että vanhemmisto kuuntelisi hänen sanojaan.

(2. Moos. 3: 18) Neljännessä luvussa me näemme, että Mooses kuitenkin vastusti Jumalan käskyä. Hän sanoi Jumalalle: ” Eivät he kuitenkaan usko, mitä minä heille sanon. He sanovat, että ei Jumala ole sinulle ilmestynyt. ”

Voimmeko me nähdä tämän epäuskollisuutena, koska Jumala oli kuitenkin luvannut Moosekselle, että kansa kuuntelee häntä? Jumala oli avannut omaa nimeään Moosekselle. Että Jumalan nimen perusteella israelilaiset pystyisivät tunnistamaan, kuka on Jumala. Mutta siitäkin huolimatta Mooses vastasi Jumalalle, että eivät he kuitenkaan usko minua. Miksi Mooses ajatteli sillä tavalla?

Tästä me voimme löytää hyvin paljon erilaisia Tooran kommentteja. Esimerkiksi Rambam, tunnettu juutalainen tulkitsija, katsoo mitä tapahtuu itse Moosekselle. Rambam käsitteli tätä sillä tavalla, että Jumala jo ennen Moosesta oli ilmestynyt ja puhunut omalle kansalleen, esi-isille. Mutta erilaisuus oli siinä, että ilmestyessään esi-isille Jumala ei koskaan pyytänyt heitä menemään jonnekin ja opettamaan jotakin. Kun Jumala oli kutsunut esi-isiä eteensä, Jumala oli yleensä pyytänyt heitä tekemään jotain sisäisiä, hengellisiä muutoksia omassa elämässään. Jumala ei koskaan pyytänyt esi-isiä lähtemään ja opettamaan.

Tämän perusteella Rambam selittää, että sen tähden Israelin kansa ei uskonut Moosesta. Sillä se oli jotain uutta, mitä ennen ei ollut tapahtunut, eikä sitä oltu tunnistettu kansan kesellä. Rambam tulkitsee nimenomaan, miten erilaista oli se, mitä nyt tapahtui Mooseksen ja Jumalan välissä; se tehtävä mitä Jumala oli pyytänyt Moosesta tekemään.

Rambam kertoo, että Israelin kansan tehtävä on olla Jumalan lähettiläitä. Tämä oli nimenomaan yksi Israelin kansan monista tarkoituksista, jonka tähden he joutuivat laskemaan Egyptin maahan. Että Israelin kansa eläessään muiden kansojen seassa, pystyisi opettamaan muukalaisia kansoja. Sitten kun Israelin kansa oli valmistautunut siihen tehtävään, Jumala lähetti Mooseksen heidän luokseen. Sen jälkeen Egyptin hajaannus ja orjuus oli lopussa. Tässä me näemme vertauskuvana, missä tilanteessa ja millä tavalla Israel oli Egyptissä, ja missä tilanteessa Israel on nyt.

Israel on nyt hajaannuksessa. Eikä ainoastaan jossain konkreettisessa maassa vaan Israel on hajoitettu ympäri maailmaa. Tämä on sen tähden, että Israelin kansa opettaisi hajoituksessa muita kansoja. Sen tähden, että he itse oppisivat opettamaan muita kansoja. Tämän perusteella me voimme tulkita apostoli Paavalin kirjoituksia: Että Israelin kansa on hajoituksessa niin kauan kuin heille syntyy kiivaus Jumalan puoleen. Silloin kun pakanakansoille syntyy kiivaus Tooran, Jumalan Sanan puoleen, silloin tulee esille Israelin kansan tehtävä, ja heidän tulee opettaa pakanakansoille Jumalan Sanaa. Room. 11: 12 :

” Mutta jos heidän lankeemuksensa on maailmalle rikkaudeksi ja heidän tappionsa pakanoille rikkaudeksi, kuinka paljon enemmän on heille tuleva täyteys. ”